

Î N C H E I E R E

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac
Judecătorii Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Petreanu Vasile” către Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir, privind constatarea faptului stingerii obligației fiscale,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 februarie 2014, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cantemir din 12 noiembrie 2013, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată,

c o n s t a ț ă:

La 29 mai 2013 reclamantul ÎI „Pruteanu Vasile” a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva pârâtului Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir solicitând constatarea faptului stingerii obligațiilor fiscale în urma achitării amenzilor în mărime de 50 % cu privire la aplicarea sancțiunilor fiscale în baza deciziei nr.147 din 21.03.2012 și deciziei nr.761 din 19.12.2012 și obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir de a efectua modificări în fișa contului personal generalizat al contribuabilului ÎI „Petreanu Vasile” cu privire la stingerea obligațiilor fiscale în urma achitării amenzilor în mărime de 50 % cu privire la aplicarea sancțiunilor fiscale în baza deciziei nr.147 din 21.03.2012 și deciziei nr.761 din 19.12.2012.

În motivarea acțiunii reclamantul ÎI „Petreanu Vasile” a invocat că, la data de 22.01.2013 IFS Cantemir a expediat în adresa reclamantului citația cu nr.36-2/2/126, prin care a informat despre necesitatea prezentării întru achitarea impozitelor, anexând totodată fișa contului personal generalizat al contribuabilului pe anul 2012, precum și scrisoarea nr. 36-3/113 din 22.01.2013 prin care a informat despre faptul refuzului de a beneficia de 50% din sancțiunile calculate în baza deciziilor cu nr. 761 din 19.12.2012 din cauza datoriilor la Bugetul Public Național la data de 22.12.2012 la suma de 5000 lei.

Indică reclamantul că conform fișei contului personal generalizat al contribuabilului ÎI „Petreanu Vasile” s-a constatat că la capitolul „Amenzi serviciul fiscal” au fost aplicate sancțiuni în sumă de 20.000 lei. Prima sancțiune în sumă de 10.000 lei a fost aplicată la 21.03.2012 în baza deciziei IFS Cantemir nr.147. Sancțiunea a fost achitată la 26.03.2012 în mărime de 50% în conformitate cu art. 234 alin.2) Cod fiscal. A doua sancțiune în sumă de 10.000 lei a fost aplicată la 19.12.2012 în baza deciziei IFS Cantemir nr.761. Sancțiunea a fost achitată la 21.12.2012 în mărime de 50% în conformitate cu art. 234 alin.2) Cod Fiscal.

Consideră reclamantul că acțiunile IFS Cantemir sunt ilegale și privează contribuabilii de a beneficia de o reducere cu 50% a amenzilor aplicate.

Mai menționează reclamantul, întru susținerea poziției sale că 10.04.2013 a depus o cerere prealabilă în adresa pîrîtului, dat fiind faptul că amenzile au fost achitate în termen de trei zile de la data emiterii deciziilor.

Menționează reclamantul că de către pîrîtul IFS Cantemir la data de 30.04.2013 a fost expediată scrisoarea nr.36-1/1284 prin care a respins cererea prealabilă, invocând faptul că nu a prezentat bonul de plată ce confirmă achitarea sancțiunii și de aceea nu a beneficiat de reducerea de 50%.

Prin hotărârea Judecătoreiei Cantemir din 12 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial, s-a obligat Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir de a efectua modificări în fișa contului personal al contribuabilului ÎI „Petreanu Vasile” prin stingerea obligațiunilor fiscale în sumă de 10.000 lei, ca urmare a achitării amenzilor în mărime de 50 % aplicate ca sancțiuni fiscale în baza deciziei nr.147 din 21.03.2012 și deciziei nr.761 din 19.12.2012. S-a încasat din contul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Cantemir în beneficiul ÎI „Petreanu Vasile” s.Tartaul, r-nul Cantemir, în contul restituirii cheltuielilor judiciare legate de asistență juridică 3000 lei. S-a respins ca nefondată cerința privind constatarea faptului stingeri: obligațiunilor fiscale în urma achitării amenzilor în mărime de 50 % cu privire la aplicarea sancțiunilor fiscale în baza deciziei nr.147 din 21.03.2012 și deciziei nr.761 din 19.12.2012.

Prin decizia Curții de Apel Cahul, din 20 februarie 2014, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Cantemir și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Cantemir din 12 noiembrie 2013. S-a încasat de la IFS Cantemir în beneficiul ÎI „Petreanu Vasile” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

La data de 30 mai 2014 IFS Cantemir a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 20 februarie 2014 și a hotărârii Judecătoreiei Cantemir cu pronunțarea unei noi hotărâri și trimiterea la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, considerând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procedural, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Recurentul indică faptul că potrivit art.373 alin (2) CPC - în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite,

dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

De asemenea menționează că conform art. 130, alin (1) CPC instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Mai menționează că decizia Curții de Apel Cahul nu este irevocabilă presupunând dreptul participanților la proces de ași exercita dreptul la celelalte căi de atac, în cazul dat recursul pentru ca instanța superioară să verifice legalitatea hotărârilor emise pe caz.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurentul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul. Cantemir, în cererea de recurs că hotărârea judecătorească este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei hotărâri, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală